

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการ

การศึกษาลักษณะของกล้วยไม้ช้างผสมโคลงที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ แบ่งออกเป็น 3 การทดลอง คือ การทดลองที่ 1 การสำรวจและศึกษาการเจริญเติบโต การทดลองที่ 2 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา และกายวิภาควิทยา การศึกษาเซลล์วิทยา และ รูปแบบไอโซไซม์ และ การทดลองที่ 3 การผสมเกสร

อุปกรณ์และวิธีการทดลองมีดังต่อไปนี้

การทดลองที่ 1 การสำรวจและศึกษาการเจริญเติบโต

การทดลองนี้แบ่งออกเป็น 2 การทดลองย่อยซึ่งแต่ละการทดลองมีอุปกรณ์และวิธีการดังต่อไปนี้

การทดลองที่ 1.1 การสำรวจการกระจายพันธุ์ของช้างผสมโคลง

การศึกษาดังกล่าวนี้เป็นการสำรวจการกระจายพันธุ์ของช้างผสมโคลงโดยกำหนดพื้นที่สำรวจเป็นรัศมี 500 เมตร จากจุดที่พบว่ามีพืชทดลองเจริญเติบโตในสภาพธรรมชาติจุดแรกภายในศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ดังกล่าวไว้ในบทที่ 1 พร้อมทั้งบันทึกสภาพทางนิเวศวิทยาของพื้นที่เจริญเติบโต

1.1.1 วัสดุและอุปกรณ์

อุปกรณ์ในการสำรวจ คือ ป้ายชื่อ ไม้บรรทัด ตลับเมตร กล้องถ่ายภาพพร้อมฟิล์ม สมุดบันทึก ดินสอ และ ยางลบ

1.1.2 วิธีการ

สำรวจพืชทดลองในพื้นที่เป้าหมาย เมื่อพบต้นพืชจึงบันทึกข้อมูลทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ที่พบว่ามีต้นพืชทดลองเจริญเติบโตในสภาพธรรมชาติ นับจำนวนต้นที่พบในแต่ละจุดและตัดป้ายเพื่อติดตามการเจริญเติบโต และการกระจายพันธุ์ในปีต่อไป

การทดลองที่ 1.2 การศึกษาการเจริญเติบโตของพืชทดลอง

ศึกษาวงจรการเจริญเติบโตของพืชทดลองโดยบันทึกการเจริญเติบโตใน 1 วงจร คือ 1 ปี ตั้งแต่ช่วงเริ่มแทงช่อดอกและบานดอก ช่วงการเจริญเติบโตของใบและหัวใหม่ ไปจนกระทั่งหัวใหม่พักตัว

1.2.1 วัสดุและอุปกรณ์

1.2.1.1 พืชทดลองคือ ช้างผสมโคลง จำนวน 10 ต้น

1.2.1.2 อุปกรณ์ในการศึกษาการเจริญเติบโต คือ ป้ายชื่อ ไม้บรรทัด เวอร์เนียคาลิปเปอร์ กล้องถ่ายภาพพร้อมฟิล์ม และ สมุดบันทึก

1.2.1.3 วัสดุปลูก ได้แก่ ดิน และใบไม้แห้ง อัตราส่วน 2 : 1

1.2.2 วิธีการ

1.2.2.1 ติดตามการเจริญเติบโตของพืชทดลองจาก ระยะเริ่มแทงช่อดอก และบานดอก ช่วงการเจริญเติบโตของใบและหัวใหม่ไปจนกระทั่งหัวใหม่พักตัว

1.2.2.2 บันทึกการเจริญเติบโตทางใบ จำนวนใบต่อต้น และขนาดใบ

1.2.2.3 บันทึกการเจริญเติบโตของหัว จำนวนปล้องต่อหัว และ เส้นผ่าศูนย์กลางหัว

1.2.2.4 บันทึกการเจริญเติบโต ในช่วงที่มีการเจริญเติบโตของดอก สังเกตบริเวณที่เกิดการสร้างดอก บันทึกช่วงการเริ่มสร้างดอก การเจริญเติบโตของดอก และผลผลิตของดอกในลักษณะของจำนวนช่อดอกต่อต้น

1.2.2.5 บันทึกการเปลี่ยนแปลงทางสัณฐานของหัวตลอดช่วงพักตัว

การทดลองที่ 2 การศึกษาลักษณะ

การศึกษาลักษณะของพืชทดลองแบ่งออกเป็น 4 การทดลองย่อย โดยมีอุปกรณ์และวิธีการดังนี้

การทดลองที่ 2.1 การศึกษาลักษณะทางสัณฐานวิทยา

ศึกษาลักษณะทางสัณฐานของส่วนประกอบของต้นพืช ได้แก่ ราก หัว ใบ และ ดอก โดยบันทึกข้อมูลดังกล่าวจากต้นพืชทดลอง 5 ต้น ในระยะที่ส่วนต่าง ๆ ของต้นเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว

2.1.1 วัสดุและอุปกรณ์

2.1.1.1 พืชทดลอง

คัดเลือกต้นพืชทดลองจากต้นที่เก็บรวบรวมไว้ในแปลงรวบรวมพันธุ์ โดยคัดต้นที่มีขนาดและระยะของการเจริญเติบโตใกล้เคียงกันมาปลูกเลี้ยงไว้ในแปลงทดลอง 5 ต้น

2.1.1.2 อุปกรณ์ ได้แก่ มีดผ่าตัด ปากคีบ ไม้บรรทัด สมุด ปากกา ดินสอดำ และ กระดาษสำหรับวาดภาพ

2.1.2 วิธีการ

2.1.2.1 บันทึกลักษณะทางสัณฐานวิทยา ของส่วนประกอบของต้นพืชทดลอง ได้แก่ ราก หัว ใบ ดอก และ ผล ในระยะที่ต้นและดอกเจริญเติบโตเต็มที่ โดยบันทึกลักษณะจากตัวอย่าง 5 ต้น พร้อมทั้งวาดภาพ

2.1.2.2 บันทึกจำนวนและขนาดของส่วนประกอบของต้นดังนี้

2.1.2.2.1 หัว บันทึกจำนวนหัวต่อต้น และ บันทึกขนาดของหัวในลักษณะของเส้นผ่าศูนย์กลางหัว และ นับจำนวนปล้องของหัว

2.1.2.2.2 ใบ บันทึกจำนวนใบต่อต้นและวัดขนาดของใบที่ 3 นับจากโคนต้น

2.1.2.2.3 ช่อดอก บันทึกขนาดของช่อดอก และ จำนวนดอกต่อช่อ

2.1.2.2.4 ดอก บันทึกขนาดของดอก

2.1.2.2.5 ผล บันทึกรายงานของผล

การทดลองที่ 2.2 การศึกษาลักษณะทางกายวิภาควิทยา

ศึกษากายวิภาควิทยาของเนื้อเยื่อของอวัยวะที่เป็นส่วนประกอบของต้นพืชทดลอง โดยศึกษาจากเนื้อเยื่อที่ตัดตามยาวและตามขวางของราก ลำต้น ใบ ดอก และ ผล ตามวิธีการศึกษาเนื้อเยื่อแบบ paraffin embedding ของ Johansen (1940)

2.2.1 วัสดุและอุปกรณ์

2.2.1.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

2.2.1.1.1 เครื่องตัดชิ้นส่วนพืชแบบดื้อหมุน (rotary-microtome)

2.2.1.1.2 กล้องจุลทรรศน์แบบ dissecting microscope และ stereo-microscope พร้อมอุปกรณ์ถ่ายภาพ

2.2.1.1.3 ตู้อบที่ปรับอุณหภูมิเป็น 56°C

2.2.1.1.4 แผ่นให้ความร้อน (hot plate)

2.2.1.1.5 เครื่องอุ่นสไลด์ที่ปรับอุณหภูมิเป็น 40°C 2.2.1.1.6 แท่งไม้สี่เหลี่ยมขนาด $1.5 \times 1.5 \times 1.5$ ลูกบาศก์เซนติเมตร

ที่ต้มให้อิมมัลชันในพาราฟิน

2.2.1.1.7 แผ่นกระจกสไลด์ (slide) และแผ่นกระจกปิดสไลด์ (cover slip)

2.2.1.1.8 อุปกรณ์เครื่องแก้วได้แก่ ขวดสำหรับใส่ชิ้นส่วนพืช

บีกเกอร์ และ ขวดข้อมล

2.2.1.1.9 อุปกรณ์อื่น ๆ ได้แก่ ตะเกียงแอลกอฮอล์ ฟู่กัน ขนอ่อน ปากคิบบ และ ป้ายติดภาว

2.2.1.2 สารเคมี

2.2.1.2.1 น้ำยารักษาภาพเซลล์ (fixative) ได้แก่ FAA (formalin – acetic acid – alcohol) ซึ่งประกอบด้วยส่วนผสม ดังนี้

95 % ethyl alcohol	50	มิลลิลิตร (มล)
glacial acetic acid	5	มล
formalin	10	มล
น้ำกลั่น	35	มล

2.2.1.2.2 น้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ (dehydrating solution)

ประกอบด้วยส่วนผสมดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ส่วนผสมของสารเคมีในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำออกจากเซลล์ในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอน	ปริมาณแอลกอฮอล์ ในน้ำยาที่ใช้ดึงน้ำ ออกจากเซลล์ (%)	95 % ethyl alcohol (มล)	100 % ethyl alcohol (มล)	TBA (มล)	น้ำกลั่น (มล)
1	50	40	-	10	50
2	70	50	-	20	30
3	85	50	-	35	15
4	95	45	-	55	-
5	100	-	25	75	-

2.2.1.2.3 สารตัวกลางที่ใช้ฝังเนื้อเยื่อ (embedding media) ได้แก่

Paraplast

2.2.1.2.4 น้ำยาคิดเนื้อเยื่อเพื่อทำให้ติดแผ่นสไลด์ (adhesive)

เตรียมน้ำยาเข้มข้นจากส่วนผสมของ

ไข่ขาว	1	มล
น้ำกลั่น	49	มล

เมื่อจะใช้น้ำยาเข้มข้นมาเจือจางโดยใช้น้ำยาเข้มข้น 1 มล มาเติมน้ำกลั่นให้ปริมาตรรวมเป็น 50 มล

2.2.1.2.5 สีย้อมเนื้อเยื่อ ใช้สี Dalafield's hematoxylin ซึ่ง

ประกอบด้วยส่วนผสมดังนี้

aluminium sulfate $[Al_2(SO_4)_3 \cdot 16H_2O]$	400	มล
hematoxylin ($C_{16}H_{14}O_6$)	4	กรัม
95 % ethyl alcohol	25	มล

methyl alcohol	100	มล
glycerol	100	มล

2.2.1.2.6 น้ำยาทำให้เนื้อเยื่อสะอาด (clearing reagent) คือ xylene

2.2.1.2.7 สารตัวกลางสำหรับปิดแผ่นกระจกสไลด์ (mounting media) คือ Canada balsam

2.2.2 วิธีการ

การเตรียมสไลด์ถาวรของชิ้นส่วนพืชมีขั้นตอนของวิธีการดังนี้

2.2.2.1 เก็บตัวอย่างของราก หัว ใบ ดอก และ ผล มาแช่ใน FAA ที่บรรจุอยู่ในขวดแก้ว แล้วนำขวดดังกล่าวไปใส่ในเครื่องดูดอากาศเพื่อไล่ฟองอากาศออกจากเนื้อเยื่อ หลังจากนั้นนำมาเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิต่ำอย่างน้อย 24 ชั่วโมง ก่อนนำไปผ่านขั้นตอนต่อไป

2.2.2.2 นำเนื้อเยื่อผ่านขั้นตอนของการดึงน้ำออกจากเซลล์ โดยให้เนื้อเยื่อผ่านขั้นตอนของน้ำยาจากระดับความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในน้ำยา 50 เปอร์เซ็นต์ (%) ไปจนถึงระดับ 100 % จากนั้นนำเนื้อเยื่อไปผ่าน 100 % TBA ตามด้วยน้ำยาที่ประกอบด้วย TBA และพาราฟินเหลวอัตราส่วน 1:1 แล้วนำเนื้อเยื่อไปผ่านขั้นตอนของการแทรกพาราฟินเข้าไปในเนื้อเยื่อ (infiltration)

2.2.2.3 ถ้ายเนื้อเยื่อลงไปในช่วงแก้วที่บรรจุพาราฟินที่หลอมแล้ว นำขวดแก้วไปเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิ 56 °C นานประมาณ 1 สัปดาห์ หรือมากกว่า จนกระทั่งพาราฟินแทรกเข้าไปในเนื้อเยื่อได้เต็มที่

2.2.2.4 นำเนื้อเยื่อมาฝังในพาราฟิน แล้วจัดตำแหน่งของเนื้อเยื่อให้อยู่ในตำแหน่งและระนาบที่ต้องการ

2.2.2.5 นำแท่งพาราฟินที่ได้ไปตัดแต่งให้เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้ชิ้นส่วนพืชอยู่ตรงกลาง แล้วนำมาติดกับแท่งไม้จากนั้นนำไปตัดด้วยเครื่องตัดเนื้อเยื่อแบบล้อหมุน โดยตัดเนื้อเยื่อตามยาวหรือตามขวางให้หนา 13–15 ไมครอน

2.2.2.6 นำแถบชิ้นส่วนพืช (paraffin ribbon) ติดลงบนแผ่นกระจกสไลด์ด้วยน้ำยาคัดเนื้อเยื่อพืช วางแผ่นสไลด์บนเครื่องอุ่นสไลด์จนแถบชิ้นส่วนพืชแห้งและติดกับแผ่นสไลด์

2.2.2.7 นำแผ่นกระจกสไลด์ที่ละลายพาราฟินออกจากเนื้อเยื่อแล้วไป
ย้อมสี

2.2.2.8 ปิดแผ่นกระจกสไลด์ด้วยแผ่นกระจกปิดสไลด์โดยใช้ Canada
balsam ยึด

2.2.2.9 เมื่อแผ่นกระจกสไลด์แห้งสนิท นำแผ่นกระจกสไลด์ไปศึกษา
เนื้อเยื่อใต้กล้องจุลทรรศน์ และบันทึกภาพ

การทดลองที่ 2.3 การศึกษาเซลล์วิทยา

ศึกษาโครโมโซมจากเนื้อเยื่อปลายรากของพืชทดลองด้วยวิธี Feulgen's squash ที่ดัดแปลงโดย
ดวงทิพย์ (2539) และ ประภัสสร (2543)

2.3.1 วัสดุและอุปกรณ์

- 2.3.1.1 ปลายรากของพืชทดลอง
- 2.3.1.2 ขวดแก้วขนาดเล็กสำหรับเก็บตัวอย่างราก
- 2.3.1.3 แผ่นกระจกสไลด์ และแผ่นกระจกปิดสไลด์
- 2.3.1.4 ปรอทวัดความร้อน
- 2.3.1.5 อ่างควบคุมอุณหภูมิ
- 2.3.1.6 วัสดุอื่นๆ ได้แก่ ปากกิบ เข็มเย็บ กระบอกตวงสารเคมี และ
น้ำยาเคลือบเล็บ

2.3.1.7 กล้องจุลทรรศน์ชนิด compound microscope และ photomicroscope

2.3.1.8 สารเคมี

2.3.1.8.1 สารเคมีที่ใช้สำหรับหยุดวงจรเซลล์ (pre-treatment)
ได้แก่ para-dichlorobenzene (PDB)

2.3.1.8.2 สารเคมีที่ใช้เตรียมน้ำยาในการรักษาสภาพเซลล์
(fixative) คือ 95 % ethyl alcohol และ glacial acetic acid ในอัตราส่วน 3 : 1

2.3.1.8.3 สารเคมีที่ใช้สำหรับย่อยแยกเซลล์ (hydrolytic
solution) คือ กรดไฮโดรคลอริก (HCl) เข้มข้น 1 นอร์มอล (N)

2.3.1.8.4 สีที่ใช้ย้อมโครโมโซม คือ carbol fuchsin

2.3.2 วิธีการ

2.3.2.1 เตรียมปลายรากโดยเลือกรากที่งอกใหม่ และมีความยาวประมาณ 1 ซม ตัดมาเฉพาะส่วนปลายเพียง 1-2 มิลลิเมตร (มม) เก็บตัวอย่างปลายรากในช่วงเวลา 8.00 , 9.00, 10.00, 11.00 และ 12.00 น.

2.3.2.2 หยุดวงซีพเซลล์โดยแช่ปลายรากในสารละลาย PDB เป็นเวลา 1-3 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิประมาณ 10°C

2.3.2.3 นำปลายรากออกมาจากสารละลาย PDB ล้างให้สะอาดด้วยน้ำกลั่น แล้วนำไปแช่ในน้ำยารักษาสภาพเซลล์นาน 5 นาที จากนั้นล้างด้วยน้ำกลั่น

2.3.2.4 ย่อยแยกเซลล์โดยการแช่รากใน 1 N HCl นาน 5 นาที ที่อุณหภูมิ 60°C แล้วจึงล้างออกด้วยน้ำกลั่น

2.3.2.5 ย้อมเนื้อเยื่อปลายรากใน carbol fuchsin แช่ไว้นาน 1 คืน หลังจากนั้นนับเนื้อเยื่อวางบนแผ่นกระจกสไลด์แล้วใช้มีดผ่าตัดตัดเฉพาะส่วนปลายรากให้ยาว 1 มม เชียส่วนเกินทิ้งไป หยดสีลงไปอีก 1 หยด ใช้เข็มเย็บเกาะเนื้อเยื่อเบา ๆ เพื่อให้เซลล์กระจาย คีบเนื้อเยื่อส่วนเกินทิ้งแล้วปิดแผ่นกระจกปิดสไลด์บนบริเวณที่มีเนื้อเยื่อ วางกระดาษซับบนแผ่นกระจกสไลด์เพื่อซับสีที่มากเกินออกไป ออก กดนิ้วหัวแม่มือลงไปเพื่อให้เซลล์กระจาย

2.3.2.6 นำแผ่นกระจกสไลด์ไปศึกษาภายใต้กล้องจุลทรรศน์ โดยเลือกเซลล์ที่มีการแบ่งนิวเคลียสในระยะเมตาเฟสและมีการกระจายตัวของโครโมโซมดี เมื่อได้เซลล์ที่ต้องการแล้วกดแผ่นกระจกปิดสไลด์เบาๆ เพื่อให้เซลล์แบน และอยู่ในระนาบเดียวกัน ใช้น้ำยาเคลือบเล็บทาบริเวณขอบแผ่นกระจกปิดสไลด์เพื่อป้องกันไม่ให้เนื้อเยื่อแห้ง นำแผ่นกระจกสไลด์ไปตรวจใต้กล้องจุลทรรศน์ เพื่อบันทึกจำนวนโครโมโซมภายใต้กล้องจุลทรรศน์แล้วบันทึกภาพตามความจำเป็น

การทดลองที่ 2.4 การศึกษารูปแบบไอโซไซม์

ศึกษารูปแบบไอโซไซม์ของพืชทดลองโดยศึกษาจากใบและใช้เอนไซม์ 3 ชนิด คือ esterase (EST) โดยตัดแปลงวิธีการศึกษาจากวิธีของรัตติกาล (2543) และ เอนไซม์ peroxidase (POX) และ acid phosphatase (ACP) โดยตัดแปลงวิธีการศึกษาจากวิธีของพสุ (2546)

2.4.1 วัสดุและอุปกรณ์

2.4.1.1 เครื่องมือและอุปกรณ์

2.4.1.1.1 ใบบีซทดลองในระยะเวลาเจริญเติบโต 2 ระยะ คือ ใบบีซอ่อนอยู่ และ ใบบีซเจริญเติบโตเต็มที่

2.4.1.1.2 เครื่องทำความเย็น ตู้เย็น และ ตู้แช่แข็งที่ปรับอุณหภูมิเป็น -20°C

2.4.1.1.3 ชุดอิเล็กโตรโฟรีซิสแบบ slab gel

2.4.1.1.4 เครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า Model 1000/500

2.4.1.1.5 เครื่องหมุนเหวี่ยงสารชนิดควบคุมความเย็นได้

2.4.1.1.6 เครื่องซังไฟฟ้า ทศนิยม 4 ตำแหน่ง

2.4.1.1.7 เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่างของสารละลาย

2.4.1.1.8 โกร่งบดตัวอย่างพืช

2.4.1.1.9 ไมโครปิเปต

2.4.1.1.10 หลอดใส่สาร (Eppendorf tube) ขนาด 1.5 มล

2.4.1.1.11 ชุดอ่านเจล (visible light transilluminator)

2.4.1.1.12 เครื่องแก้ว

2.4.1.1.13 หลอดใส่สารปรับปริมาตรได้ ขนาด 50 ไมโครลิตร

2.4.1.1.14 อุปกรณ์อื่น ๆ เช่น ถูมือ ปากกิบ กระดาษซังสาร

ซันดักสาร พลาสติกใส ถาดพลาสติก กระดาษติดป้าย แผ่นอลูมิเนียมฟอยล์ กล้องถ่ายรูป ฟิล์มถ่ายรูป กล้องโพรม ฯลฯ

2.4.1.2 สารเคมี

2.4.1.2.1 สารเคมีที่ใช้เป็นส่วนประกอบของ extraction buffer คือ 0.2 M Tris-HCl pH 8.4

2.4.1.2.2 สารเคมีที่ใช้เป็นส่วนประกอบของ gel

2.4.1.2.2.1 30 % acrylamide stock solution (acrylation 29.2 กรัม และ bis-acrylamide 0.8 กรัม ละลายในน้ำกลั่นให้ได้ปริมาตร 100 มิลลิกรัม เก็บไว้ในขวดสีชาที่ 4°C)

2.4.1.2.2.2 คือ 1.5 M Tris-HCl pH 8.8

2.4.1.2.2.3 10 % ammonium persulfate (APS) ที่

เตรียมทันทีก่อนใช้

2.4.1.2.2.4	TEMED (N,N,N',N'- tetramethyl ethylenediamine)
2.4.1.2.2.5	น้ำกลั่น
2.4.1.2.3	สารเคมีที่ใช้เป็นส่วนประกอบของ sample buffer
2.4.1.2.3.1	10 % glycerol
2.4.1.2.3.2	0.5 % bromophenol blue
2.4.1.2.4	สารเคมีที่ใช้เป็น electrode buffer pH 8.3
2.4.1.2.4.1	Tris
2.4.1.2.4.2	Glycine
2.4.1.2.5	สารเคมีที่ใช้ย้อมเอนไซม์
2.4.1.2.5.1	0.1 M Tris-HCl pH 4.0
2.4.1.2.5.2	3 - amino - 9 - ethylcarbazole
2.4.1.2.5.3	β - naphthol
2.4.1.2.5.4	3 % H ₂ O ₂
2.4.1.2.5.5	0.2 M phosphate buffer pH 6.0
2.4.1.2.5.6	fast blue B - salt
2.4.1.2.5.7	α - naphthyl acetate
2.4.1.2.5.8	0.05 M acetate buffer pH 5.0
2.4.1.2.5.9	fast garnet GBC diasodium salt
2.4.1.2.5.10	disodium α - naphthyl phosphate

2.4.2 วิธีการ

2.4.2.1 การสกัดเอนไซม์

นำใบพืชทดลองในระยะการเจริญเติบโต 2 ระยะ คือใบที่ยังอ่อนอยู่และใบที่เจริญเติบโตเต็มที่มาทำความสะอาดด้วยน้ำกลั่น แล้วเช็ดให้แห้ง ชั่งใบให้ได้ น้ำหนัก 1.0 กรัม หั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ ใส่ลงในโถงที่แช่เย็นจัดแล้วบดตัวอย่างจนละเอียด จากนั้นเติม extraction buffer ตามสูตรของ Gottlieb (1981) อ้างโดย Kuntapanom and Smitamana, 1997) 3 มล และ PVPP 0.05 กรัม แล้วบดจนตัวอย่างละลายเป็นเนื้อเดียวกัน เทสารของเหลวที่ได้ใส่ลงในหลอดทดลองขนาด 1.5 มล แล้วนำไปปั่นด้วยความเร็ว 14,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 2 °ซ เป็น

เวลา 30 นาที ดูส่วนที่เป็นของเหลวใสไหลตลอดลงอันใหม่ แล้วนำไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ -20°C เพื่อนำไปทำ polyacrylamide gel electrophoresis ต่อไป

2.4.2.2 การทำ polyacrylamide gel electrophoresis

ประกอบชุดแผ่นกระจกของ Mini-Protean® 3 Cell Electrophoresis (Bio-Rad) เข้าด้วยกัน จากนั้นเตรียมสารละลายของเจล 8.5 % สำหรับ separating gel โดยผสมสารจากส่วนผสมที่แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ส่วนผสมของสารเคมีในการเตรียม separating gel (Kuntapanom and Smitamana , 1997)

Stock solution	8.5 % Separating gel	
น้ำกลั่น	9.7	มล
1.0 M Tris pH 8.8	5.0	มล
30% Acrylamide	5.0	มล
10% APS	200.0	ไมโครลิตร
TEMED	10.0	ไมโครลิตร

เมื่อเตรียมสารละลายเจลเรียบร้อยแล้วนำสารละลายมาเทลงระหว่างแผ่นกระจกที่เตรียมไว้ จากนั้นต่อชุดอิเล็กโตรโพรสิสทั้งหมดเข้าด้วยกัน เติม running buffer ลงใน chamber แล้วหยอดตัวอย่างที่ผสมกับ bromophenol blue ในอัตราส่วน 15:1 ลงในช่องของ stacking gel 20 ไมโครลิตร ต่อช่อง โดยไม่ให้ตัวอย่างผสมปนกันในแต่ละช่อง ปิดฝาครอบแล้วต่อขั้วไฟเข้ากับเครื่องจ่ายกระแสไฟฟ้า เปิดสวิตซ์ให้กระแสไฟผ่านโดยใช้กระแสไฟ 20 มิลลิแอมแปร์ ปิดเครื่องจ่ายกระแสไฟ เมื่อสีของ bromophenol blue เคลื่อนที่มาถึงปลายล่างของเจล จากนั้นนำแผ่นกระจกออกจาก chamber แล้วแกะเจลที่อยู่ระหว่างแผ่นกระจกออกมาวางบนจานแก้ว เพื่อย้อมสีเอนไซม์ต่อไป

2.4.2.3 การย้อมสีเอนไซม์ในเจล

นำเจลที่ได้มาย้อมด้วย staining solution ของไอโซไซม์ตามระบบเอนไซม์ 3 ชนิด คือ ACP, EST และ POX (ภาคผนวก)

2.4.2.4 การบันทึกข้อมูล

นำเจลที่เชื่อมสีมาบันทึกค่าการเคลื่อนที่ของแถบสี จำนวนค่าการเคลื่อนที่สัมพัทธ์ (Rf) บันทึกจำนวนและรูปแบบการเกิดแถบสี วาด schematic zymogram บันทึกการมีและไม่มีแถบสีในตำแหน่งเดียวกัน

$$\text{การเคลื่อนที่สัมพัทธ์} = \frac{\text{ระยะการเคลื่อนที่ของแถบสี}}{\text{ระยะทางการเคลื่อนที่ของ marker dye}}$$

การทดลองที่ 3 การผสมเกสร

ศึกษาความเป็นไปได้ของการผสมเกสรของพืชทดลองโดยการถ่ายละอองเกสรด้วยมือ เพื่อให้เกิดการผสมเกสรในดอกเดียวกัน

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

3.1.1 พืชทดลอง คือ ช้างผสมโคลง

3.1.2 วัสดุที่ใช้ ได้แก่ ไม้ปลายแหลม พู่กัน ดินสอ แผ่นป้ายพลาสติก ลวด

และ คลิปหนีบกระดาษ

3.2 วิธีการ

3.2.1 การผสมเกสร

ทดลองผสมเกสรในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน 8 ช่วง คือ ผสมเกสรทุก ๆ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 7.00 – 11.00 น. และ 17.00 – 19.00 น. วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ กรรมวิธีละ 10 ซ้ำ ซ้ำละ 1 ดอก ผสมเกสรให้ดอกที่บานได้ 2 วัน โดยใช้ไม้ปลายแหลมที่สะอาดเขี่ยเกสรตัวเพศผู้ออกมา แล้วนำไปใส่ยอดเกสรเพศเมียซึ่งเป็นแอ่งที่มีน้ำเมือกเหนียว ใสคล้ายแป้งเปียก แล้วติดป้ายบันทึกข้อมูลการผสม

3.2.2 การบันทึกข้อมูล

บันทึกจำนวนดอกที่ผสมเกสร จำนวนที่ผสมติด และบันทึกขนาดของฝัก
ตั้งแต่ระยะติดฝักจนถึงระยะฝักแก่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved